

Податкова консультація

Офіс великих платників податків Державної фіскальної служби розглянув звернення Підприємства щодо земельного податку та, керуючись ст. 52 Кодексу, в межах своїх повноважень повідомляє.

Відповідно до п. 269.1 ст. 269 Кодексу, платниками земельного податку є власники земельних ділянок та землекористувачі.

Об'єктом оподаткування є земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні (пп. 270.1.1 п. 270.1 ст. 270 Кодексу).

Відповідно до п. 286.1 ст. 286 Кодексу підставою для нарахування земельного податку є дані Державного земельного кадастру.

Згідно ч. 1 ст. 116 Земельного кодексу України, громадяни та юридичні особи набувають права власності та права користування земельними ділянками із земель державної або комунальної власності за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування в межах їх повноважень, визначених цим Кодексом, або за результатами аукціону.

Згідно рішення виконкому Дзержинської районної ради депутатів трудящих від 26.07.1955 № 20 та наданої технічної документації Підприємство має право користування земельною ділянкою площею 453 кв. м за адресою: «...».

Відповідно до п. 286.2 ст. 286 Кодексу, платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями.

Згідно податкової звітності з земельного податку Підприємство земельній ділянці площею 453 кв. м за адресою: «...» відповідає кадастровий номер «...».

Звернення не містить додатково документи, що підтверджують факт вибуття із користування зазначеної земельної ділянки (свідоцтво на право власності, витяг з державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що надані на ім'я фізичної особи, містять посилання на земельну ділянку за іншою адресою, іншою площею та іншим кадастровим номером).

Враховуючи вищезазначене, фактів втрати Підприємством статусу землекористувача та позбавлення обов'язку нараховувати та сплачувати земельний податок за земельну ділянку площею 453 кв. м за адресою: «...», на підставі наданих документів, не вбачається.

Оскільки підставою для нарахування земельного податку є дані Державного земельного кадастру, Підприємству необхідно звернутися до органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин про надання відомостей з Державного земельного кадастру щодо земельної ділянки площею 453 кв. м.

2. Згідно державного акту «...» Підприємство набуло право постійного користування земельною ділянкою площею 2,1044 га за адресою: «...».

Відповідно до п. 286.2 ст. 286 Кодексу платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня

і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями.

Статтею 4 Закону України від 01 липня 2004 року № 1952 «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» передбачено, що державній реєстрації підлягають, зокрема, право постійного користування.

Рішенням Харківської міської ради від «...» № «...» Підприємству припинено право користування земельною ділянкою площею 2,1044 га за адресою: «...» (у витягу з рішення зазначено, що припинення відбулося за добровільною відмовою підприємства від «...» № «...») та відмінено державну реєстрацію акту на право постійного користування зазначеною земельною ділянкою.

Витяг з технічної документації про нормативну грошову оцінку, виданий Управлінням Держкомзему у м. Харкові 17.03.2010 Підприємство ще як користувачу земельною ділянкою площею 2,1044 га за адресою: «...».

Офіційне визнання і підтвердження державою фактів припинення речових прав на нерухоме майно забезпечується шляхом внесення відповідних відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно на підставі поданих документів (ст. 2 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»).

Таким чином, у разі припинення права постійного користування земельною ділянкою державної або комунальної власності у визначеному законодавством порядку, юридична особа сплачує земельний податок за фактичний період перебування землі у користуванні у поточному році, тобто до дати внесення відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про припинення права постійного користування земельною ділянкою.

Оскільки підставою для нарахування земельного податку є дані Державного земельного кадастру, Підприємству необхідно звернутися до органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин про надання відомостей з Державного земельного кадастру щодо внесення відомостей про припинення права користування земельною ділянкою площею 2,1044 га.

Враховуючи вищезазначене, втрата Підприємством статусу землекористувача та позбавлення обов'язку нараховувати та сплачувати земельний податок за земельну ділянку площею 2,1044 га за адресою: «...» відбудеться після припинення у законодавчо встановленому порядку права користування земельною ділянкою.

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.